

[Borgbjerg.]

Forslag, der tilsigter og ogsaa vil komme til at hjælpe noget paa en kriseramte Industris Forhold. Og saa melder det ærede Parti sig fra, og det viser sig, at det har kun en eneste Interesse, at faa ombyttet direkte Skat med indirekte. Deri har jeg fundet Nøglen til Forstaaelsen af hele Højres Fortid i de senere Aar i Erhvervsspørgsmaalet.

Endnu skal jeg kun sige til det ærede Medlem, som drog vor Stilling frem — jeg tror, jeg har svaret ham derpaa, udførligere end maaske nødvendigt — men jeg vil sige — og undskyld, jeg siger det rent personligt —, at naar det ærede Medlem holder saa meget af at afbryde særlig mig og at tillægge mig og mine Taler saa stor Betydning, at han saa ofte imødegaar dem, naar han føler sig saa irriteret, som han sagde, saa skal jeg alligevel ikke smigre mig med, at det er de gode Egenskaber i min Tale, der irriterer ham i særlig Grad. Jeg tror, det hænger sammen med et gammelt personligt Spørgsmaal, og de, der interesserer sig for det, kan slaa det efter i Rigsdagstidenden.

Da det ærede Medlem Hr. Fraenkel første Gang blev valgt i Horsens 1906 og mødte her i Tinget og udtalte, at Marxismen havde en stram Lugt, der stod ilde i hans Næse, tillod jeg mig at minde det ærede Medlem om hans katedersocialistiske Fortid; og fra den Tid har det ærede Medlem haft et særligt Horn i Siden paa mig. Jeg tror, det er den historiske, psykologiske Forklaring, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa.

Til Slut vil jeg kun sige, at jeg synes, der var langt mere Grund for os til at spørge de Konservative: Hvad er Meningene med det hele i den Situation, hvori vi nu staar? Hvad mener Formanden for Partiet med hele den Situation, hans og Partiet nu er ude eller inde i og har ført sig selv ud og ind i? Er det Meningene, hvis det ærede Medlem Hr. Fraenkels Ord er rigtige, at Beskæftigelsesproblemet er det alt afgørende, det alt overvejende, at det ærede Medlem i Virkeligheden er enig med os i vor Grundbetragtning? Vil man saa finde sig i denne Situation ganske passivt, at der kommer et stærkt Klammeri, dybtgaaende saglige Uoverensstemmelser med Regeringen, og at man her angriber den paa det voldsomste. De Ord, der faldt mod Statsministeren fra Partiets Ordfører, var saa voldsomme — jeg skal ikke komme nærmere ind paa dem, de kan ses efter i Rigsdagstidenden —, at det ligefrem var Injurier. Det var ogsaa Inju-

rier, der faldt fra det ærede Medlem Hr. Korsgaard; han sagde, at han vilde gerne tillægge Ministeren alle Laster, dog ikke den ene, som han nævnte. Saaledes var Tonen helt igennem. Er det saa Meningene, at nu stemmer vi her, og saa gaar Sagen sin Gang op i Landstinget og bliver vedtaget dér, og saa er alt rent politisk uforandret, saa er det konservative Partis Holdning ganske uforandret?

Er det Meningene? Det vil jeg gerne spørge om. Faar denne Opposition, som det ærede Folkeparti nu rejser Gang paa Gang, ikke politisk Udslag?

Vi har hørt saadanne Udtalelser i denne Tid, og vi har læst saadanne Artikler i den konservative Presse, at hvis der er Gnist af Ærlighed — jeg henvender mig til det ærede Medlem Hr. Fraenkel —, hvis der er Gnist af Sandfærdighed, hvis der er Gnist af Ærlighed, hvis der er Gnist af Oprigtighed i det konservative Folkepartis Holdning, saa maa det ogsaa drage Konsekvenserne deraf, thi ellers er Partiets Holdning uoprigtig, usandfærdig, uærlig.

Jeg spørger da: hvad er Meningene?

Der blev forleden Dag af det ærede Medlem Hr. Drachmann talt om mine Krum-spring, han gjorde mig til Springer. Nu vel, jeg glæder mig over, at jeg trods mine 60 Aar endnu kan springe, naar det er rigtigt at springe. Det var ikke noget Panterspring, men selv om det var et Spring. . . (Afbrydelse: Ud i det blaa). Ud i det blaa, siger det ærede Medlem. Nej, med dette Resultat som Maal, der nu naas, med den Realitet som Virkning, der er naaet, naar dette Lovforslag om et Øjeblik vedtages her og derefter i det andet høje Ting. Men det ærede Medlems Opposition, hans Partis Opposition, den er sandelig ud i det blaa, hvis der ikke kommer noget mere ud af det.

Har jeg sprunget, hvad jeg for øvrigt ikke har, men hvad jeg vilde glæde mig ved at kunne gøre i min Alder, saa siger jeg dog: tusinde Gange hellere det end at være 35 Aar og saa i Politik ikke kunne andet end overfor den største Forhaanelse blive ved at dikke med Lammehalen.

Drachmann: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg drog nu mine Udtalelser ved Sagens anden Behandling ind i Debatten, og i Stedet for som min Partifælle at afbryde fra Pladsen vil jeg dementere ved at oplæse, hvad jeg virkelig har sagt. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg mente, at jeg havde fremsat, mere eller mindre bevidst, Paastanden om de 600 Arbejdere som Minimum for, hvad der kunde komme i Beskæftigelse.